Bröllops-tanckar, wed kongl. may:tz tro tienares och assessors, i den kongl...

Öman, H.

1700-1829 81 Cbza Fol. 1703 Loskiöld/Gezelia

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

Bröllops = Tanckar/

Wed

Kongl. May:tz Tro Tienares och Assessors, i den Kongl. Hof-Rätt i Stoor-Förstendömet Finnland/

Den Wälborne Herrens/

Hr. ERICH LOSNJÖLDS/

Samt

Den Wälborne Jungfrus/

Jungf:

CHRISTINA BOSELINS/

Anseenlige Bröllopz-Dag/

Som prydeligen fijrades i Åbo den 14. junii Åhr 1703.

DEt är som Floras Blomster-ängar
Och Fru Ceres rijka Sängar/
Wed en kort och lysand Natt/
Wåra ögon mångfalt frögda
Och wår Sinnen göra nögda
Mehr änn någon Pärle-Skatt/

***

Stij då åfwen och framträder
I sin rätta Bröllopz Kläder
Och en härligt blänckiand Skrud/
En af Nymphers Tahl den bästa/
Som i dag sig låter fästa
Aff en Wänn/ till Fru och Brud.

***

Han ifrån sin Barne-linda
Sig med Dygden fritt befrynda
Nu doch fängzlas som en Träl/
Af den Himlen sielf opammat/
Till hwars Lof Han och berammat/
Denne dag att fijras wäl.

***

Systrar träder dy tillsamman
Med en heel ofkrymtad Gamman/
Att nu Gyllne Roosor ströö/
Pryder med en Ähre Crona
Och den bäste Hufwud-bona
Dygdens egen Foster-Möö.

***

Sant är det till allas Under/
Att den frätand Blixt och Dunder
Tänder nedre Werden opp/
Lijka Sed och Frigga öfwar
Hon wår Siäl oß platt beröfwar
Och gör Elden i wår Kropp.

Wår

***

Wår Herr Brudgum åfwen känner
Samma Eld/ som häfftigt bränner/
Ja deß Blod och Märg förtär/
Sargat är hans Bröst och Hierta/
Såår och skada till den Smärta
På deß kropp ej finnas lär.

***

Doch den Täcka Hand som bunnit
Ehr/ och Eder Frijhet wunnit
Och det liufste Ögnepaar/
Som så krafftigt haa Ehr fängzla
Lindra lär Ehr Hiertans ängzlan
Och Ehr Klagan platt förtaar.

***

Lycklig wij med rätta kalla
Wår Högädle Brudgum/ alla
Lycka! Lycka med en Munn
Hwar af oß will trogit önska
Och att detta Paar må grönska
Till den seena Hwijlo-blund.

S. T.

AL winning skattas högt/ all fägnad Sorgen lättar/
All Lycka gier wäl Mod; fast alt eij Önskan måttar:
Sij Tijden gifwer Tijd/ och Dagar Dagen tee/
När Phœbus i sitt Lopp sig ryggwärtz låter see.
När sig then liufwa sömn wår Lemar månd tillwälla/
Och eij af Himbla Nåd/ wårdt Embetz kall anställa
Då alt förslag hoos oß ett sämre uthslag får/
Af Ödet oförtänckt/ som skänckia nog förmår
Det är så; Lyckan oß har under sina Händer/
Nu på en swichtand Foot/ hon Snara Hiulet wänder/
Eij sehn hon wara will förringa dhe förslag/
Hon mot en annan wijst/ så är ju hennes Lag.
Allen Cupido sielf beständigheten förer/
Hwars macht i fullan flor man wara städze hörer/
När åfwen Gudars Ätt/ han sägs med Pijlar spåkt/
Till nedre Wärldzens Folck/ och härskand kraft utsträckt
Ty har och Phœbus måst sin Daphne efter iaga/
Hwar om wij finna månd' en mycken lustig Saga;
Den macht till Werdzens slut behåller Lijflig Färg/
Så länge Kroppen Lijf och Benen hafwa Märg/
O Åchta liufwa Stånd som enslig Ängslan drifwer
Och i en Åchta Sång en med en annan gifwer
Till Kärlekz liuflighet/ att Ädla Hiertan tu/
En Jordisk Himmel månd' på Jorden äga nu.

Ert

Ert liufwa Echte Ständ/ skall Himlen stedze Kröna
Som utaf Himblens Näd den Önskan lär' ey söna/
Med all den wälgång som Ehr dygder ha förtiänt
Han mer i förråd har än hon oß har förlänt
Min Penna will nu sidst en trogen Önskan föra
O store Himla Gud lät dem tin wilja göra/
War them ett trygt Beskärm/ förbyt deß pust i Frögd
Som aldrig ända taar i Ewighetens Högd !

H. HÖMAN

DYgd-Krönte Stålar twå/ ägd' iag nu Maros hand
Och wed Ehr Högtijds Dag till Rim en
fiär fick skära/
Så skull till Edert Läf och Ehr odödlig Ähra
Jag wärdigt Skrijfwa om Ehr Ächta Kärleets Band.

Men denna flychtand Hand eij något öka kan/
Till deras Ähreprijs som Dygden sielf månd Rosa/
Thet hon gör alla them/ som föllia hennes Kosa/
The tijge/ blijr doch känd så wähl hoos Mööm som Man/

Ty will iag nu och wed en Hiertlig önskan stana/
Att Eder wällgång må städz blomstras till dhe Ähr/
I länge kämma så dhe hwita Sölfwer Håår/
Och Himlen wil Ehr seent uhr dödligheten mana.

JOHAN WARGENTIN.